

4) Forslag af Nyholm og Stampe:

At Lovforslagets Overskrift forandres til:
 „Forslag til Lov om en forandret Tidsbestemmelse i § 4 af Loven af 4de Juli 1850 om Afsløsning af det Pligtarbejde, der, forinden Kundgjørelsen af Forordningen af 27de Mai 1848, er betinget af Huse og Boliger paa Landet.“

Nyholm: Af de trykte Forslag, som foreligge det ærede Thing i denne Sag, vil det sees, at jeg i Forening med en anden æret Landssthingsmand, nemlig den første Landssthingsmand for femte Kreds (Stampe), har tilladt mig at stille nogle Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslag. Af disse Ændringsforslag er det første Forslag fornemmelig det, der væsentligt vedkommer selve Lovforslagets Realitet, hvorimod vi betragte de andre Ændringsforslag mere som tilføiede for at forbedre Redactionen af Forslaget, som det foreligger fra det ærede Folkething. Jeg har allerede, da denne Sag var under foreløbig Behandling, tilladt mig at udvikle de Grunde, hvorfor jeg troede, at det var billigt og retfærdigt, at der skeete Forandringer i det Forslag, som her foreligger. Jeg troer derfor at kunne slutte mig hertil, idet jeg maa tillade mig at tilføie, at det forekommer mig, at de Forandringer, som jeg har foreslaaet, næsten ere aldeles nødvendige, for at man kan siges at have behandlet den Arbejdsberettigede med fuldkommen Billighed, idet, dersom Forslaget, saaledes som det foreligger fra Folkethinget, bliver til Lov, den Arbejdsberettigede i indværende Aar aldeles ingen Garantie vil have for, hvorledes det vil gaae med hans Arbejde, naar den 1ste Mai kommer. Som bekendt staaer det efter Loven af 4de Juli 1850 i den Arbejdspligtiges Magt, efterat han har indgivet Begjering om at blive fri for sit Arbejde, om end ikke at tilbagetage denne Begjering, saa dog at tilintetgjøre den, forsaavidt han ikke behøver at møde for vedkommende Afsløsningscommission, idet han da kun har at betale de med Sagen forbundne ubetydelige Omkostninger. Deri ligger da Faren for den Arbejdsberettigede, at, hvis Afsløsningscommissionerne skulde i den forlængede Tid trække det utilbørligt

ud med at affige deres Kjendelse eller foretage de fornødne Mæglingsforslag o. s. v., vil det lede til at han først meget seent hen paa Aaret vil komme til Kundskab om hvormange af de arbejdspligtige Huusmænd han bliver af med til forestaaende 1ste Mai, og jeg troer, at det vilde være meget betænkeligt, hvis man gik ind paa at vedtage en saadan Bestemmelse, navnlig paa en Tid, hvor Arbejdskræfter ere meget vanskelige at erholde. Dersom Thinget skulde gaae ind paa det første Forslag, som vi have tilladt os at stille, ønskede vi ogsaa Afstemning over de andre 3; thi da vilde det blive en Selvfølge, at Forslaget dog kom til at gaae tilbage til Folkethinget, og da vi virkelig have antaget de Forslag, som vi senere have gjort, for Forbedringer, have vi anseet det henfigtsmæssigt at optage dem. Det vil sees, at i Lovforslaget, saaledes som det er affattet, staaer „forsaavidt Afsløsningssummens Størrelse til den Tid er bestemt ved Afsløsningsmændenes Kjendelse“. Dette Ord „Kjendelse“ er vistnok mindre correct; thi det er klart efter selve Lovens § 4, at Kjendelse ingenlunde er fornøden, tværtimod skulde disse Afsløsningscommissioner først søge ved Mægling at tilveiebringe en Overenskomst, og det er vist ogsaa det rigtige Resultat, thi det er just Mæglingen, man maa ønske, kunde lede til at opnaae et Resultat. Derfor have vi tilladt os at foreslaae, at Ordene: „Afsløsningsmændenes Kjendelse“ skulde omskrives til „den af Afsløsningsmændene afholdte Forretning“. Det 3die Forslag er en ligefrem Redaction i Henhold til, hvad jeg her har antydet. Det 4de Forslag gaaer ud paa en Omredaction af selve Titlen paa Loven, en Omfryvning, som vi have anseet for nødvendig, thi, naar man vil give en Tillægsbestemmelse til en Lov, saa maa man dog give Tillægsbestemmelsen saaledes, at den knytter sig umiddelbart til selve Loven, som Taler er om. Men i det Forslag, som nu foreligger, tales derimod om Afsløsning af det tidligere af Huse og Boliger paa Landet betingede Pligtarbejde; men saaledes lyder Titlen paa Loven, og det med Rette og god Grund, slet ikke, thi der er kun Tale om Afsløsning af det Pligtarbejde, der forinden Kundgjørelsen af For-